

فصل یازدهم

زمین کردن حفاظتی

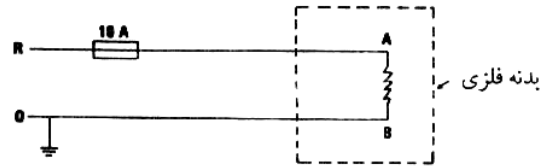
زمین از موادی تشکیل یافته که غالباً الکتریسته هستند به خصوص در حالاتی که مرطوب باشند. بنابراین اگر شخصی که روی زمین قرار دارد با جسمی که نسبت به زمین دارای پتانسیل است تماس حاصل نماید به علت برقرار شدن جریان دچار برق گرفتگی می شود.

در ابتدای پیدایش صنعت برق نقطه نوترال (خنثی) آلترناتور ترانسفورماتورها را به زمین متصل نمی کردند. برای شبکه‌های کوچک آن دوران که دارای طول کم و ولتاژ پایین بودند نیازی به زمین کردن نوترال احساس نمی شد. این شبکه‌ها به شبکه‌های «نوترال مجزا» یا «غیر متصل به زمین» یا «زمین نشده» معروف بودند. البته حتی این شبکه‌ها هم از طریق خازن‌های کوچ بین فازها و زمین با زمین اتصال الکتریکی با امپدانس زیاد داشتند. این شبکه‌ها نسبت به شبکه‌های زمین شده امروزی دارای چند امتیاز بودند. یکی از این که اتصال اتفاقی یک فاز به زمین موجب برقراری جریان قابل ملاحظه و سبب قطع جریان برق و خاموشی نمی شد. دیگر این که در صورت تماس بدن شخص که روی زمین قرار داشت با یکی از فازها به علت برقرار نشدن جریان خطرناک، شخص دچار برق گرفتگی نمی گردید.

با توسعه شبکه‌ها و افزایش ولتاژ آنها جریانها در حالت اتصال یک فاز به زمین قابل ملاحظه گردید که متناوباً خود به خود قطع و وصل می شد و در محل اتصالی جرقه‌ای ایجاد می نمود. که به پدیده «زمین جرقه زن» معروف گردید. این پدیده سبب افزایش ولتاژ فازهای سالم نسبت به زمین و موجب اختلالات شبکه می گردید که به وسایل متصل صدمات و خساراتی وارد می آورد. اتصال نوترال شبکه به زمین مانع این افزایش ولتاژها می گردد زیرا در صورت اتصال اتفاقی یک فاز به زمین جریان زیادی در مدار برقرار می شود که سبب قطع مدار توسط رله‌های حفاظتی می گردد. یک عیب مهم سیستمهای زمین شده این است که اگر شخصی روی زمین قرار داشته باشد در صورت تماس با یکی از فازها دچار برق گرفتگی می شود که جلوگیری از آن با عایق بندی مناسب سیمهای گرم به سهولت ممکن است. این عیب با فایده بزرگی همراه است و آن این است که همه بدنه‌های فلزی دستگاه‌های برقی را می توان به زمین متصل نمود. به این ترتیب هیچ گاه پتانسیلی بین بدنه فلزی دستگاه‌ها و زمین برقرار نمی شود که سبب برق گرفتگی گردد. در صورت اتصال یک فاز به بدنه جریان زیادی از طریق زمینی در مدار برقرار می شود که سبب قطع برق توسط رله‌های حفاظتی و رفع خطر می شود. اتصال بدنه فلزی دستگاه های برقی که در حالات عادی جریان برقی حمل نمی کنند به زمین را «زمین کردن حفاظتی» می نامیم که موضوع بحث این فصل کتاب می باشد. در قسمتهای بعدی این فصل به تشریح اصول و نحوه زمین کردن حفاظتی و مقررات مربوط به آن می پردازیم.

۱۱-۱- اصول زمین کردن حفاظتی

هدف از زمین کردن حفاظتی جلوگیری از برقرار شدن ولتاژهای زیاد و خطرناک روی بدنه فلزی وسایل و تجهیزات برقی نسبت به زمین است. برای پی بردن به خطرات بالقوه دستگاه‌های زمین نشده یک وسیله برقی زمین نشده را مطابق شکل ۱۱-۱ در نظر بگیرید.

شکل ۱۱-۱: وسیله برقی تک‌فاز با بدنه زمین نشده

نوترال شبکه در پست توزیع به زمین متصل شده و دارای مقاومت محدودی مثلا ۲ اهم نسبت به زمین است. در صورتی که نقطه A وسیله برقی با بدنه اتصالی پیدا کند ولتاژ ۲۲۰ ولت نسبت به زمین روی بدنه برقرار می‌شود که بسیار خطرناک است. دقت کنید این گونه اتصالی موجب قطع فیوز نمی‌گردد و کسی از وقوع آن مطلع نمی‌شود. در صورتی که شخصی که روی زمین ایستاده با بدنه وسیله که پیوسته بدون خطر فرض می‌شود تماس حاصل کند دچار برق گرفتگی شدیدی خواهد شد. حال ببینیم اتصال بدنه به زمین چگونه خطر برق گرفتگی را دفع می‌کند. فرض کنید بدنه فلزی وسیله برقی به زمین متصل باشد و مقاومت اتصال آن نیز ۲ اهم باشد. حال به محض اتصال نقطه A به بدنه یک مدار برقی کامل از طریق فاز R، نقطه اتصالی A، بدنه فلزی، اتصال به زمین بدنه فلزی و اتصال به زمین نوترال که دارای مقاومت کل ۴ اهم است تشکیل می‌شود که جریانی برابر $220 \div 4 = 55$ آمپر حمل می‌کند که سریعاً موجب قطع فیوز ۱۰ آمپری مدار و قطع ولتاژ خطرناک از بدنه وسیله می‌شود.

حالا وضعیت دیگری را در نظر بگیرید. فرض کنید مقاومت‌های اتصال به زمین نوترال و بدنه هر کدام به جای ۲ اهم برابر ۱۰ اهم باشند. در این حالت مقاومت کل مدار اتصال ۲۰ اهم خواهد بود که جریانی برابر $220 \div 20 = 11$ آمپر می‌کشد که البته قادر به قطع کردن فیوز ۱۰ آمپری نخواهد بود. در این حالت بدنه وسیله برقی در ولتاژ ۲۲۰ ولت باقی می‌ماند و می‌تواند موجب برق گرفتگی و هلاکت افراد شود. بنابراین دقت کنید که کار حفاظت از طریق ایجاد مسیری با امپدانس کم برای جریان انجام می‌شود به طوری که جریان زیادی برقرار شود و سبب عمل کردن رله‌ها یا فیوزهای حفاظتی که حفاظت علیه بار اضافی را عهده داری هستند گردد.

از بحث بالا روشن است تنها در حالاتی که امپدانس کل مداری که در صورت اتصالی برقرار می‌شود از حد متعارفی کمتر باشد وسایل حفاظتی علیه بار اضافی نظیر فیوز یا رله می‌توانند موجب قطع مدار و رفع خطر گردند. در حالاتی که مقاومت کل مدار شامل مقاومت اتصال‌های زمین، مقاومت محل اتصالی و غیره از حد متعارف بیشتر باشد وسایل حفاظت علیه بار اضافی قادر به قطع برق و رفع خطر نخواهند بود و لازم است از وسایل دیگر مانند رله جریان نشستی به زمین استفاده به عمل آید. این دو طریق حفاظت در دو قسمت بعدی فصل تشریح می‌شوند.

۱۱-۲- حفاظت علیه بار اضافی

اتکاء به وسایل حفاظت علیه بار اضافی برای تامین ایمنی در موارد اتصالی زمین تنها مواردی مجاز است که جریانی که در مدار برقرار می‌شود حداقل سه برابر ظرفیت اسمی فیوز محافظ مدار یا بیشتر $1/5$ برابر ظرفیت اسمی کلید خودکار محافظ مدار باشد تا از قطع کردن به موقع آن اطمینان حاصل شود. بنابراین در مورد مدارهای تک فاز که با فیوز و کلید اتوماتیک محافظت می‌شوند حداکثر امپدانس مجاز مدار اتصالی زمین به ترتیب از این قرارند:

$$Z = \frac{220}{3I}$$

(۱-۱۱)

$$Z = \frac{220}{1.5I_{cb}} \quad (2-11)$$

در معادلات بالا I_f و I_{cb} به ترتیب ظرفیت اسمی فیوز و کلید خودکار محافظ است.

مثال ۱-۱۱

حداکثر امپدانس مجاز مدار اتصالی زمین را برای مدار تک فازی که با فیوز ۱۰ آمپری و همچنین برای مدار تک فازی که با کلید خودکار ۱۰ آمپری محافظت می‌شود حساب کنید. برای مداری که با فیوز محافظت می‌شود با استفاده از (۱-۱۱)

$$Z = \frac{220}{3 \times 10} = 7.33 \Omega$$

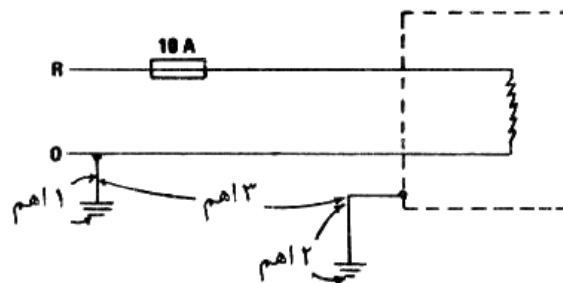
برای مداری که با کلید خودکار حفاظت می‌شود با استفاده از (۱-۱۱)

$$Z = \frac{220}{1.5 \times 10} = 14.66 \Omega$$

در حالاتی که امپدانس مدار اتصال زمین از حداکثر مقدار مجاز متجاوز گردد وسیله حفاظت علیه بار اضافی به احتمالی زیاد قادر به قطع مدار و رفع خطر نخواهد بود و در این صورت بدنه فلزی دستگاه در ولتاژی نسبت به زمین باقی می‌ماند. اگر این ولتاژ بیش از ۴۰ ولت باشد خطرناک است و در این گونه موارد باید برای حفاظت از رله‌های جریان نشستی به زمین استفاده کرد.

مثال ۲-۱۱

در مدار اتصال زمین یک بخاری برقی تک فاز ۲ کیلووات ۲۲۰ ولت مطابق شکل ۲-۱۱ مقاومت بین الکتروود زمین پست و ترمینال زمین خانه ۳ اهم است (الکتروود زمین خانه ۲ اهم و الکتروود زمین پست ۱ اهم) مقاومت اتصالی و سیمها قابل صرف نظر است. در صورت بروز اتصال آیا حفاظت کافی توسط فیوز حفاظتی ۱۰ آمپری مدار تامین می‌شود؟

شکل ۱۱ - ۲: مدار بخاری مثال ۱۱ - ۲

برای تامین حفاظت کافی، مقاومت کل مدار اتصالی نباید از مقدار زیر متجاوز گردد.

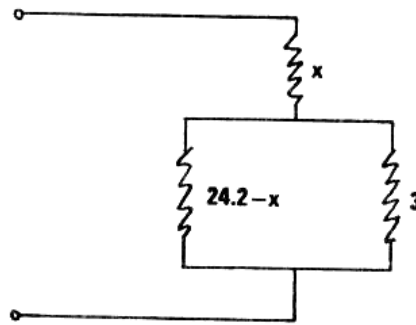
$$Z = \frac{220}{3 \times 10} = 7.33 \Omega$$

مقاومت بخاری برابر است با

$$R = \frac{(220)^2}{2000} = 24.2 \Omega$$

بسته به محل اتصالی ممکن است مقاومت کل مدار اتصالی از $7/33$ اهم متجاوز گردد. فرض کنید اتصالی در محلی که تا انتهایی که به فاز متصل است مقاومت X اهم دارد اتفاق بیفتد. مدار معادل چنین می‌شود:

$$x + \frac{(24.2 - x)(3)}{(24.2 - x) + 3} = 7.33 \Rightarrow x = 4.73$$

شکل ۱۱ - ۳: مدار معادل اتصالی مثال ۱۱ - ۲

بنابراین روشن است که اگر اتصالی تا محل $4/73$ اهم از انتهایی که به فاز متصل است اتفاق بیفتد می‌توان اطمینان داشت که فیوز قطع و خطر رفع می‌گردد. در صورتی که محل اتصالی پایینتر از این نقطه باشد احتمالاً فیوز عمل نمی‌کند و موجب رفع خطر نمی‌گردد. ولتاژ بدنه نسبت به زمین در این حالت حداکثر مقدار خود را خواهد داد. ولتاژ بدنه نسبت به زمین پست برابر است با

$$220 - \frac{220}{7.33} \times 4.73 = 78.04$$

ولتاژ بدنه نسبت به زمین $2/3$ مقدار بالاست

$$78.04 \times \frac{2}{3} = 52$$

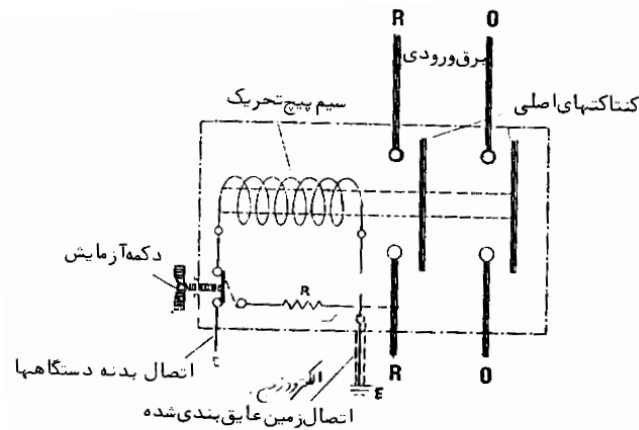
که ولتاژی خطرناک است. لذا حفاظت با فیوز محافظ مدار علیه بار اضافی کافی نیست.

۱۱-۳- حفاظت با استفاده از رله جریان نشستی به زمین

در بسیاری موارد به علت سیمهای زمین معیوب یا قطع شده و با افزایش مقاومت بین الکتروود و زمین به علت خشک شدن زمین اطراف الکتروود مقاومت مدار اتصالی بیش از حد مجاز می‌شود و در این صورت لازم است از رله‌های جریان نشستی به زمین و کلیدهای خودکار برای قطع برق و رفع استفاده کنیم. دو نوع کلید خودکار معمول یکی بر اساس ولتاژ بدنه دستگاه‌ها نسبت به زمین و دیگری بر اساس جریان نشستی به زمین عمل می‌کنند.

۱۱-۳-۱- کلید قطع خودکار با استفاده از ولتاژ

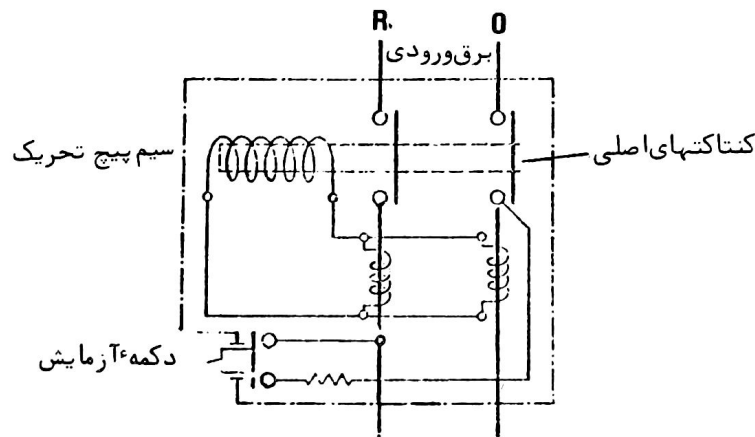
این روش حفاظت در شکل ۱۱-۴ نشان داده شده است. این کلید خودکار به صورت یک کنتاکتور روی برق ورودی قرار می‌گیرد. سیم پیچ کنتاکتور بین سیم زمین که بدنه همه وسایل برقی را به هم متصل نموده و الکتروود زمین ساختمان متصل است. سیمی که الکتروود زمین را به سیم پیچ متصل می‌کند عایق بندی شده است به طوری که مانع نشت جریان به مسیرهای دیگر شود. کنتاکتور را طوری طرح ریزی می‌کنیم که در صورتی که ولتاژی در حدود 40 ولت بین سیم زمین و الکتروود برقرار شود جریان کافی در مدار سیم پیچ جاری شود و سبب باز شدن کنتاکتور گردد. برای کسب اطمینان از درست کار کردن کلید آن را به مداری برای آزمایش مجهز می‌کنیم و هر چند وقت یک بار آن را مورد آزمایش قرار می‌دهیم. با فشار بر دکمه آزمایش ولتاژی برابر 40 ولت به سیم پیچ اعمال می‌شود که باید موجب قطع کنتاکتور گردد. با برداشتن انگشت از دکمه مدار به حالت کار بر می‌گردد.

شکل ۱۱-۴: کلید قطع خودکار با استفاده از ولتاژ

۱۱-۳-۲- کلید قطع خودکار با استفاده از جریان نشتی به زمین

این روش مطابق شکل ۱۱-۵ است.

شکل ۱۱-۵: کلید قطع خودکار با استفاده از جریان نشتی به زمین

به طوری که ملاحظه می کنید در این روش دو سیم پیچ ثانویه روی فاز و نوترال پیچیده شده و به طور موازی متصل شده اند. در حالات عادی که سیستم اتصالی ندارد و جریانی به زمین نشت نمی کند جریانهایی فاز و نوترال برابرند. مجموع جریان ثانویه القایی صفر می شود و هیچ گونه جریانی از مدار سیم پیچ کنتاکتور نمی گذرد. در صورت بروز اتصالی قسمتی از جریان فاز از طریق اتصال زمین بر می گردد و جریان نوترال کمتر از جریان فاز می شود که موجب برقراری جریانی در مدار سیم پیچ و باعث تحریک آن و باز شدن کنتاکتور می شود. برای کسب اطمینانی از درست بودن کلید خودکار آن را به مدار آزمایش مجهز می کنیم. با فشار بر دکمه آزمایش جریان مناسب در مدار سیم پیچ برقرار می شود که باید موجب قطع کنتاکتور گردد. با برداشتن انگشت از دکمه آزمایش مدار به حالت کار بر می گردد.

۱۱-۴- الکتروود زمین

الکتروود زمین عبارت از یک قطعه جسم هادی است که در زمین قرار داده می شود و سیم زمین به آن متصل می شود. الکتروودها به اشکال مختلف ساخته می شوند که اهم آنها از این قرار است:

الف- میله های مسی معمولاً به قطر ۱۶ میلیمتر که با چکش در زمین کوبیدن می شوند. این میله ها دارای نوک تیز فولادی هستند که فرو رفتن در زمین را آسان می کنند. پس از کوبیدن یک میله می توان میله دیگری به آن پیچ کرد و کوبیدن را ادامه داد تا میله ای با طول مورد نظر تا حدود ۳ متر به دست آید.

www

- ب- صفحه‌های مسی که در عمق ۶۰ سانتیمتر یا بیشتر به صورت افقی خوابانده می‌شود. به این ترتیب زمین بسیار مناسبی عاید می‌شود لیکن اجرای این روش با زحمت بیشتری همراه است.
- پ- استفاده از لوله‌های آب شهری در گذشته بسیار معمول بوده است ولی امروزه که بیشتر از لوله‌های پلاستیکی استفاده به عمل می‌آید این روش قابل استفاده نیست.
- ت- غلاف یا زره فلزی کابلهای زیر زمینی امروزه بیشتر و بیشتر به عنوان الکتروود زمین و سیم زمین مورد استفاده قرار می‌گیرند. غلاف و زره کابل در پست به نوترال متصل هستند. در این سیستمها در صورت اتصالی جریان از غلاف یا زره عبور میکند و به زمین نفوذ نمی‌کند.
- ث- سیم زمین در سیستمهای توزیع هوایی گاهی مورد استفاده قرار می‌گیرد. در این روش در توزیع هوایی علاوه بر سیمهای سه فاز و نوترال سیم پنجمی کشیده می‌شود که در پست به نوترال متصل می‌گردد و در طی مسیر نیز در نقاطی به زمین متصل می‌شود و در نقاط مصرف به عنوان الکتروود زمین مورد استفاده قرار می‌گیرد.
- ج- زمین کردن نوترال در نقاط متعدد در مکانهایی که مقاومت ویژه زمین زیاد است و یا در فصول مختلف به علت تغییرات میزان رطوبت تغییرات فاحش دارد مورد استفاده قرار می‌گیرد. در این روش که در ایران نیز معمول است در سیستمهای توزیع سیم نوترال را در طی مسیر در فواصل معین (سه تیر در میان) به الکتروودی در زمین متصل می‌کنند. در این روش در صورت بروز اتصالی جریان دارای دو مسیر یکی از طریق سیمی نوترال و دیگری از طریق زمین دارد که مقاومت را کاهش می‌دهد.
- چ- در بسیاری موارد برای کاهش دادن مقاومت زمین از مجموعه‌ای از میله‌ها استفاده می‌کنند و با اتصال الکتریکی آنها به یکدیگر آنها را به صورت الکتروود واحد مورد استفاده قرار می‌دهند.

۱۱-۵- مقاومت ویژه زمین

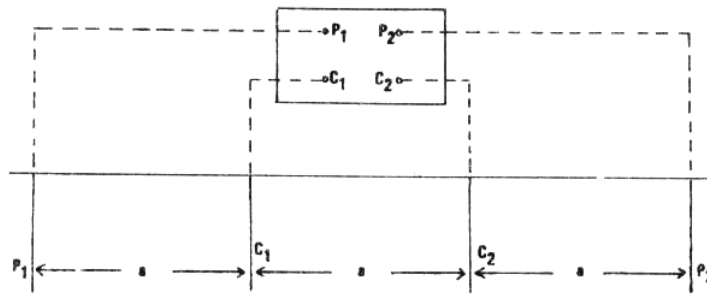
مقاومت بین الکتروود زمین بستگی به مقاومت ویژه زمین دارد که خود بسته به جنس زمین و میزان رطوبت آن تغییر می‌کند. خاکهای سطحی به علت داشتن رطوبت کمتر دارای مقاومت ویژه بالاتر هستند. برای کاهش مقاومت الکتروود در این موارد از الکتروودهای بلندتر استفاده می‌کنیم و یا با اضافه کردن املاح هادی در اطراف الکتروود ویژه زمین را کاهش می‌دهیم. مقاومت ویژه انواع معمول زمین به صورت جدول زیر است.

جدول ۱۱-۱: مقاومت ویژه انواع معمول زمین

مقاومت ویژه (اهم‌متر)	نوع زمین
۵-۵۰	خاک باغچه
۱۰-۱۰۰	گل
۱۰۰-۲۰۰	گل شن زار
۲۵۰-۵۰۰	شنزار
۱۰۰۰-۱۰۰۰۰	صخره

برای اندازه گیری مقاومت ویژه زمین می‌توان از دستگاه مخصوصی به نام مگر (megger) چهار ترمینالی با ضمائم مربوط شامل چهار الکتروود و کابلهای اتصال استفاده کرد (مگر که شرحش در فصل بعد خواهد آمد اساساً یک مولد دستی است که با گرداندن دسته آن تولید برق می‌کند و می‌تواند با استفاده از ولتاژ تولید شده مقاومت بین دو نقطه را اندازه گیری کند). چهار الکتروود میله‌ای را مطابق شکل ۱۱-۶ به فاصله‌های بیشتر از ۱۰ برابر طول میله از یکدیگر می‌کوبیم ($a > 200$) میله‌ها را می‌توان تا

حداکثر یک متر در زمین فرو برد لیکن طول لوله در زمین نباید از $1/20$ فاصله بین الکترودهای مجاور تجاوز کند. تحت این شرایط به طوری که در قسمت بعد خواهیم دید مقاومت هر الکتروود زمین تقریباً $\frac{100\rho}{2\pi a}$ اهم می شود

شکل ۱۱ - ۶: اندازه گیری مقاومت ویژه زمین به وسیله مگر چهار ترمینالی

اگر مقاومت خوانده شده توسط مگر R اهم باشد مقاومت ویژه زمین از فرمول زیر به دست می آید.

$$\frac{2\pi a R}{100}$$

با استفاده از a معین می توان دستگاه را طوری کالیبره کرد که مستقیماً مقاومت ویژه را نشان دهد.

۱۱-۶- محاسبه مقاومت الکترودها

برای محاسبه مقاومت بین الکتروود و زمین می توان به منظور سهولت زمین را بی نهایت بزرگ فرض کرد. بسته به شکل الکتروودها محاسبه مقاومت برخی از آنها آسان و بعضی دیگر مشکل است.

۱۱-۶-۱- محاسبه مقاومت الکتروود نیم کره

یک الکتروود که حل ریاضی آن آسان است الکتروود نیم کره است که مطابق شکل ۱۱-۷ در زمین قرار گیرد. شعاع نیم کره a متر است و مقاومت یک المان نشان داده شده زمین چنین است.

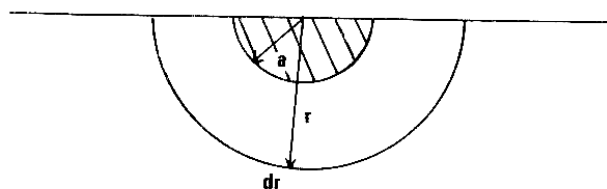
$$dR = \frac{\rho dr}{2\pi r^2}$$

برای محاسبه مقاومت کل رابطه بالا را بین a و ∞ انتگرال می گیریم.

$$R = \int_a^{\infty} \frac{\rho dr}{2\pi r^2}$$

$$R = \frac{\rho}{2\pi a}$$

(۱۱-۲)

شکل ۱۱ - ۷: الکتروود نیم کره در زمین

دقت کنید که بیشتر مقاومت در نزدیک الکتروود که چگالی جریان زیاد می باشد متمرکز است به طوری که اگر به عوض فاصله بی نهایت، مقاومت را تا فاصله ۱۰a محاسبه کنید ۹۰ درصد مقاومت کل حاصل می شود.

M.A.T

مثال ۱۱-۳

الکتروود نیم کره‌ای به شعاع ۲۰ سانتیمتر در زمین گلی با مقاومت ویژه ۱۰۰ اهم متر کار گذاشته شده است. مقاومت الکتروود چقدر است؟ مقاومت بین الکتروود و نقطه‌ای از زمین به فاصله ۴ متر از الکتروود چقدر است؟ با استفاده از (۱۱-۲)

$$R = \frac{100}{2\pi \times 0.2} = 80\Omega$$

مقاومت بین الکتروود و نقطه‌ای از زمین در فاصله ۴ متری برابر است با

$$R = \frac{100}{2\pi} \left[\frac{1}{0.20} - \frac{1}{4} \right] = 76\Omega$$

۱۱-۶-۲- محاسبه مقاومت الکتروود میله‌ای

محاسبه مقاومت الکتروود میله‌ای مانند الکتروود نیم کره به آسانی میسر نیست برای محاسبه از فرمول تقریبی که با تجربه نیز وفق می‌دهد استفاده می‌کنیم. مقاومت میله‌ای به شعاع r متر که ۱ متر در زمین با مقاومت ویژه P فرو رفته شده است برابر است با:

$$R = 2.05 \left(\log \frac{21}{r} \right) \left(\frac{P}{2\pi l} \right) \quad (11-4)$$

مثال ۱۱-۴

مقاومت یک میله ۱۶ میلیمتری که به طول ۱/۵ متر در زمین با چگه فرو برده شده است را حساب کنید.

$$\frac{l}{r} = \frac{1500}{16} = 93.7$$

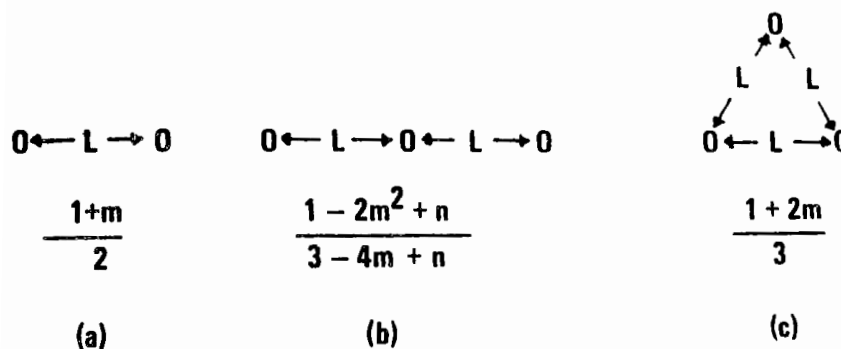
با فرض مقاومت ویژه ۲۰ اهم متر، مقاومت برابر می‌شود با

$$R = 2.05 [\text{Log}(2 \times 93.7)] \cdot \left(\frac{20}{2\pi \times 1.5} \right)$$

$$R = 8.5 \Omega$$

۱۱-۶-۳- محاسبه مقاومت مجموعه الکتروودهای میله‌ای

برای کاهش دادن مقاومت الکتروودها می‌توان از مجموعه‌هایی از میله‌های به طور ۱ متر در زمین استفاده نمود. سه مجموعه معمول دو و سه الکتروودی به شکل زیر هستند. مقاومت هر یک از این مجموعه‌ها ضریبی از مقاومت یک میله است. این ضرایب نیز در شکل نشان داده شده است.

شکل ۱۱-۸: مجموعه الکتروودها دو و سه تایی

m و n در ضرایب بالا به شرح زیر هستند.

$$m = \frac{Ln x}{Ln \frac{1}{r}} \quad x = \frac{1+L}{L} \quad (5-11)$$

$$n = \frac{Lny}{Ln \frac{1}{r}} \quad y = \frac{1+2L}{2L} \quad (6-11)$$

ملاحظه می‌کنید در حالتی که فاصله بین میله‌های مجموعه خیلی بیشتر از طول آنها باشد ضریب کاهش مقاومت برابر عکس تعداد میله‌های مجموعه می‌شود که حداکثر کاهش ممکنه است. در فاصله‌های کمتر به علت استفاده اشتراکی میله‌ها از یک حوزه زمین ضریب کاهش مقاومت مجموعه کوچکتر است.

مثال ۱۱-۵

سه میله ۱۶ میلیمتر ۱/۵ متری ($L=1.5, r=16\text{mm}$) را مطابق شکل ۱۱-۸ (c) به فاصله یک متر ($L=1\text{m}$) از یکدیگر در زمین با مقاومت ویژه ۲۰ اهم متر می‌گوییم. مقاومت آن چقدر است؟

$$X = \frac{1.5 + 1}{1} = 2.5$$

$$\frac{1}{r} = \frac{1500}{16} = 93.7$$

$$m = \frac{Ln 2.5}{Ln 93.7} = 0.202$$

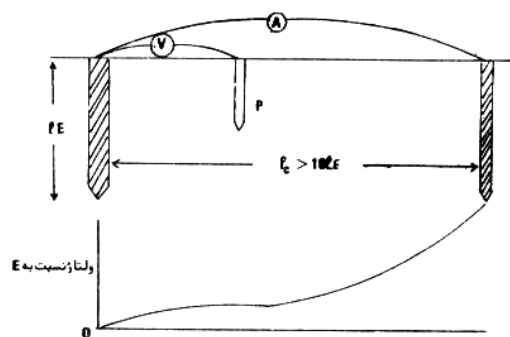
$$\frac{1 + 2m}{3} = \frac{1 + 2 \times 0.202}{3} = 0.47$$

با استفاده از نتیجه مثال ۱۱-۴

$$R = 8.5 \times 0.47 = 4\Omega$$

۱۱-۷ - اندازه گیری مقاومت الکتروود زمین

مقاومت یک الکتروود و یا یک مجموعه الکتروود زمین را پس از نصب می‌توان به سهولت اندازه‌گیری کرد. برای این کار مطابق شکل ۱۱-۹ عمل می‌کنیم.

شکل ۱۱ - ۹: اندازه‌گیری مقاومت الکتروود زمین

در این شکل E الکتروودی است که مقاومتش اندازه‌گیری می‌شود. در فاصله‌ای بیشتر از ده برابر طول الکتروود E الکتروود کمکی را در زمین می‌گوییم. با اتصال یک منبع تغذیه متناوب به این دو جریانی در زمین برقرار می‌کنیم که با آمپر متر A اندازه‌گیری

می‌شود. حالا با جابجا کردن الکتروود P می‌توان ولتاژ بین نقطه P و الکتروود E را اندازه گیری کرد. تجربه نشان می‌دهد که این ولتاژ با فاصله تغییراتی نظیر منحنی نشان داده شده در زیر شکل دارد که در وسط دو الکتروود تغییرات زیادی ندارد. به این دلیل معمولاً الکتروود P را در وسط دو الکتروود دیگر قرار می‌دهند و ولتاژ را اندازه گیری می‌کنند. حال مقاومت الکتروود E به زمین از تقسیم ولتاژ بر جریان به دست می‌آید. برای مجموعه الکتروودها فاصله I_C را بزرگتر از ۲۰۱ انتخاب می‌کنیم تا مسیر جریان در زمین برای هر الکتروود مستقل باشد

۱۱-۸- نحوه صحیح اتصال بدنه وسایل به زمین

بدنه فلزی همه وسایل برقی باید به سیم زمین متصل باشد و سیم زمین هم به ترمینال الکتروود زمین متصل می‌شود که خود به الکتروود متصل است. بدنه فلزی بسیاری از وسایل خود در مجاورت زمین قرار دارند لیکن هیچگاه نمی‌توان به این اتصال ناقص اکتفا کرد و اتصال الکتریکی آنها ضرورت دارد. سیم زمین ممکن است یک سیم لخت مسی، یک رشته سیم مخصوص در داخل کابل، لوله‌های فولادی سیم کشی یا جابجای فلزی، غلاف یا زره فلزی کابلها یا ترکیبی از اینها باشد. در مواقعی که از سیم مخصوص استفاده می‌شود اندازه آن نباید از نصف اندازه بزرگترین سیمی که برای حمل جریان به کار گرفته شده است کمتر باشد. بیشتر مقررات امروزه لازم میدانند که تجهیزات فلزی غیر برقی نظیر لوله‌های آب و گاز، رادیاتورهای فلزی، تیرهای آهنی ساختمان اگر در دسترس باشند به هم و به سیم زمین متصل گردند. این کار از برقرار شدن ولتاژهای خطرناک بین اجسام فلزی جلوگیری می‌کند و به ایمنی کمک می‌نماید.